

AGRAARIOHJELMAN TARKISTAMISESTA

(Puhe VSDTP:n IV edustajakokouksen⁶¹ seitsemännessä istunnossa huhtikuun 13 (26) pnä 1906)

Ennen kaikkea eräiden toverien todistelutavoista. Toveri Plehanov puhui hyvin paljon toveri Leninin „anarkistisista taipumuksista“, „leninismin“ turmiollisuudesta j.n.e., y.m.s., mutta agraarikysymyksestä hän puhui oikeastaan hyvin vähän. Kuitenkin hän on yhtenä selostajana agraarikysymyksessä. Mielestäni sellainen todistelutapa, joka sen lisäksi, että synnyttää ärtymyksen ilmapiiriä, on ristiriidassa yhdistäväksi nimitetyn edustajakokouksemme luonteen kanssa, ei selvitä kerrassaan mitään agraarikysymyksen asettamisessa. Meikin voisimme sanoa yhtä ja toista toveri Plehanovin kadettimaisista taipumuksista, mutta sillä me emme pääsisi askeltakaan eteenpäin agraarikysymyksen ratkaisemisessa.

Edelleen, nojautumalla joihinkin tietoihin Gurian ja Latvian maakunnan elämästä j.n.e. John⁶² tekee johtopäätöksen kunnallistamisen hyväksi koko Venäjää varten. Minun on sanottava, että yleensä puhuen ohjelmaa ei laadita sillä tavalla. Ohjelmaa laadittaessa ei saa pitää lähtökohtana joidenkin syrjäseutujen joidenkin osien erikoispiirteitä, vaan on pidettävä lähtö-

kohtana Venäjän useimmille paikkakunnille ominaisia yhteisiä piirteitä: ohjelma ilman vallitsevaa linjaa ei ole ohjelma, vaan erilaisten väittämien mekaniinen yhdistelmä. Juuri siten onkin asianlaita Johnin luonnokseen nähden. Sen lisäksi John vetoaa vääriin tietoihin. Hänen mielestään itse talonpoikaisliikkeen kehitysprosessi puhuu hänen luonnoksensa puolesta, sillä esimerkiksi Guriassa on itse liikkeen prosessissa muodostunut alueen itsehallinto, joka määrää metsistä j.n.e. Mutta ensinnäkään Guria ei ole alue, vaan eräs Kutaisin läänin kihlakunta; toiseksi, Guriassa ei ole koskaan ollut olemassa koko Gurialle yhteistä vallankumouksellista itsehallintoa; siellä on ollut ainoastaan pieniä itsehallintoja, joita ei siis suinkaan voida rinnastaa alueiden itsehallintoihin; kolmanneksi, määrääminen on kokonaan toista kuin omistaminen. Guriasta kerrotaan yleensä paljon taruja, ja venäläiset toverit aivan suotta ottavat ne todesta...

Mitä tulee itse asian ytimeen, niin minun on sanottava, että meidän ohjelmamme lähtökohtana tulee olla seuraavan väittämän: koska me solmimme taistelevan talonpoikaiston kanssa väliaikaisen vallankumouksellisen liiton ja koska me siis emme voi olla ottamatta huomioon tämän talonpoikaiston vaatimuksia, niin meidän on kannatettava noita vaatimuksia, elleivät ne ole yleensä ja kokonaisuudessaan ristiriidassa taloudellisen kehityssuunnan ja vallankumouksen kulun kanssa. Talonpojat vaativat jakamista; jakaminen ei ole ristiriidassa yllämainittujen ilmiöiden kanssa,— siis meidän on kannatettava täydellistä pakkoluovuttamista ja jakamista. Tältä näkökannalta ovat sekä kansallistaminen että kunnallistaminen yhtä mahdot-

tomia hyväksyttäväksi. Esittämällä kunnallistamistai kansallistamistunnuksen me mitään voittamatta teemme mahdolliseksi vallankumouksellisen talonpoikaiston liiton proletariaatin kanssa. Ne, jotka puhuvat jakamisen taantumuksellisuudesta, sekoittavat toisiinsa kaksi kehitysvaihetta: kapitalistisen ja esikapitalistisen. Kapitalistisella kehitysvaiheella on jakaminen epäilemättä taantumuksellista, mutta esikapitalistisissa oloissa (esimerkiksi Venäjän maaseudun oloissa) jakaminen on yleensä ja kokonaisuudessaan vallankumouksellista. Metsiä, vesiä y.m.s. on tietenkin mahdollonta jakaa, mutta ne voidaan kansallistaa, mikä ei ole lainkaan ristiriidassa talonpoikain asettamien vallankumouksellisten vaatimusten kanssa. Sitten tunnus: vallankumouksenteat, jonka John ehdottaa tunnuksen: vallankumoukselliset talonpoikaiskomiteat asemesta,— on perinpohjin ristiriidassa agraarivallankumouksen hengen kanssa. Agraarivallankumouksella on päämääränään ennen kaikkea ja pääasiassa talonpoikain vapauttaminen, ja siis tunnus: talonpoikaiskomiteat on ainoa tunnus, joka vastaa agraarivallankumouksen henkeä. Kun proletariaatin vapautus voi olla itsensä proletariaatin tehtävä, niin myöskin talonpoikain vapautus voi olla itse talonpoikain tehtävä.

*Tukholmassa vuonna 1906 pidetyn
Venäjän sosialidemokraattisen
työväenpuolueen yhdistävän
edustajukokouksen pöytäkirjat*

Moskova, 1907, s. 59—60